

Elutazott Moszkva küldöttsége

Vasárnap a déli órákban elutazott Budapestről az a moszkvai delegáció, amely V. V. Grisinnek, az SZKP Politikai Bizottsága póttagjának, a Moszkvai Városi Pártbizottság első titkárának vezetésével részt vett a magyar főváros felszabadulási ünnepségein. A küldöttséget a Feriegyi repülőtérén Németh Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Budapesti Pártbizottság első titkára, Sarlós István, a Fővárosi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke, Erdélyi Károly külügyminiszter-helyettes és Perjési László, az MSZMP Központi Bizottságának helyettes osztályvezetője búcsúztatta. Ott volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió nagykövete és B. P. Ivanov altábornagy az ideiglenesen Magyarországon állomásozó szovjet csapatok parancsnoka.

Indulás előtt Grisin elmondotta: a moszkvaiak küldöttsége jóleső eredménnyel távozta, hogy Budapest népe kegyelettel őrzi azoknak a hősöknek emlékét, akik 25 éve véruket hullatták a szabadságért.

Új Élet Tsz

Egy évtized hatása

Mihálytelken, a Mórícz Zsigmond művelődési otthonban tartotta az Új Élet Tsz zárszámadó közgyűlését. Arendás József párttitkár megnyitó szavai után Nagy István tsz-elnök ismertette a közösség tavalyi eredményeit, s az elmúlt egy évtized hatását a szocialista tudat alakításában. Tíz év telt el azóta, hogy 1960. telén 825 alsóvárosi és mihálytelki család elindította útjára a felfejlődött Új Élet Termelőszövetkezetet. Előtte már közel egy évtizede bontakozott ki ezen a vidéken a közös gazdálkodás. Alsóvároson 1950 őszén az Új Élet Tsz, Mihálytelken pedig 1951-ben a Szabad Tisza Tsz kezdte meg munkáját.

Tíz esztendő a történelemben igazán nem nagy idő. Egy termelőszövetkezet életében sem. Mégis Mihálytelken megállapítható máris, hogy egy szép emberi sorsság vonásai hogyan bontakoztak ki az elmúlt években. Nemcsak az emberi sorsság példázatával, hanem a szövetkezetben elért gazdasági eredményekkel is lehet ezt bizonyítani. Ezen a zárszámadáson jelentette be az elnök, hogy a nehéz sorsú, idős tagtársak, járadékosok helyzetén kíván azzal is javítani a vezetőség, hogy a háztáji földhatalmas helyett inkább havi 400 forintot megváltást fizet az öregeknek, akik már nem képesek munkálkodni, akik területüket nem tudják művelni. Nyilvánvaló, hogy a szocialista segítés ilyen formája szép és felemelő, bár nem minden, de szerény elismerése azoknak a szövetkezetieknek, akik életük javarészét ott dolgozták le.

Az elmúlt év jól sikerült a gazdaságban; a növénytermesztés fő ágazata az Új Életnek. Az elért 48 millió 500 ezer forint bruttó termelési érték 45 százalékát, közel 22 millió forintot ez adta. Igaz, nem minden növény hozta meg a várt átlagot, a siker mégsem maradt el. A halmozott termelési érték 50 millió 459 ezer forint, a 68-as évhez viszonyítva 119,3 százalék, munkabérre kifizettek 17 millió 385 ezer forintot. Nem feledkeztek el

Iskola – ifjúsági vezetőknek

Enyedi Zoltán felvétele

Vinkovics János, a KISZ KB osztályvezetője avatóbeszédét mondja

Nyitőünnepséget rendeztek tegnap, hétfőn délután a KISZ Csongrád megyei Bizottsága vezetőképző iskolájában. A nemrég átadott újszegedi pártiskola épületében működő intézmény első

hallgatóit, az avatóünnepség résztvevőit – köztük az elnökségben helyet foglalt Rózsa Istvánt, a Csongrád megyei Pártbizottság titkárát, Szilágyi Júliát, a Csongrád megyei Pártbizottság

Oktatási Igazgatóságának vezetőjét, Szögi Bélát, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának első titkárát, Fabulya Balázst, a KISZ Békés megyei Bizottságának titkárát – Mari Kálmán, a KISZ Csongrád megyei Bizottságának titkára köszöntötte. Ünnepi beszédet Vinkovics János, a KISZ Központi Bizottságának osztályvezetője mondott. Hangsúlyozta: a megnyíló iskola nagy nyeresége az ifjúsági mozgáslomnak, mivel lehetővé teszi, hogy az eddignél több, jól képzett, korszerű ismeretekkel felvértezett vezető végezze el benne tanulmányait. Különösen a reszort-felelősök képzésére kell az iskola tanárainak nagy gondot fordítani, hiszen az ő munkájuktól nagymértékben függ az alapszervezetek tevékenysége.

Az ünnepi beszéd után Szögi Béla a KISZ Csongrád megyei Bizottságának vörös selyemzászlaját adta át Szetei Józsefnek, a KISZ-iskola vezetőjének. Az átadást követően az iskolák és intézmények képviselői szalagokkal díszítették a zászlót.

Az újszegedi KISZ-iskolában Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye ifjúsági vezetői kezdik meg tanulmányaikat. A négy- és hathetes turnusokban folyó oktatás során évente több száz ifjúsági vezető ismerkedik meg a KISZ-munkához szükséges tudnivalókkal.

A tegnap, hétfőn délután megnyílt intézmény – amelynek avatóünnepségén közreműködött Nagy Attila, a Szegedi Nemzeti Színház tagja – a hetedik a hasonló iskolák sorában.

nyáreleji pusztítása, a szövetkezet árbevétele 40 millió 856 ezer forintra sikerült mégis, annak ellenére, hogy a piaci árak váratlan alakulása miatt gyümölcserésztelési tervüket nem tudták teljesíteni. Egy tag közül származó átlagjövedelme 19 535 forint, egy tízórás munkanapra számítható átlagbér 105 forint 80 fillér volt 1969-ben. A szövetkezet tiszta vagyona 31 millió 58 ezer forint. A rendszeresen dolgozók megbecsülését jelenti, hogy ebben a tsz-ben zárszámadáskor hűségjutalmat is fizetnek a szokásos prémiumon túl.

A termelőszövetkezetek területi szövetsége nevében Kálmán János köszöntötte a zárszámadás résztvevőit, a városi pártbizottság és tanács nevében Papp Gyula, az mj. városi tanács elnökhelyettese gratulált a szövetkezet tagjának. Külön elemzte, hogy az országos élvonalban járó tsz egyrészt hogyan gondoskodik saját tagságáról és alkalmazottairól, másrészt hogyan járul hozzá a város ellátásához.

Az ellenőrző bizottság beszámolója és a hozzászólások után négy új tag belépéséhez adta hozzájáruló szavazatát a részközgyűlés.

H. D.

„Kicsi voltam”

Képzeltetik, hogy szinte elsötétült körülöttem a világ, mikor olvastam a reklámoló levelet: rosszul működnek a nemrég felszerelt berendezéseink. Hogy „eresztenek” azok a csapok, amiket mindenféleképp kipróbáltunk. El kellett mennünk a szobán forgó gyárba, a helyszínre. Hát mit mondjak? Mikor odaértem, mentem befelé nagy restellkedve: ilyen kicsi voltam! És persze alig vártam, hogy megbizonyosodjak, mi is a baj...”

Egy műszaki vezető számolt be így kellemetlen élményéről, a minőségi reklamációt követő eseményekről. Esete nem mondható tipikusnak, azért is írom ide, hogy két dolog kontrasztját érzékeltesse. Ismerősünk ugyanis megnyúlt arccal, elfogódottan és restellkedve ment be a gyárkapun, mint a gyerek, aki a legrosszabb bizonyítványra számítva indul az iskolai évfázóra. S összehasonlíthatatlanul vidámabb, mondhatni örömtől sugárzó ábrázattal távozhatott a reklámolók vállalatától. Mert, egy szóval élve, kiderült, hogy „a hiba nem az ő készülékükben van”

A műszaki vezető, amint az üzemből rendre mutatott neki a rosszul záró szelepeket, csaprendszereket, hamar felfedezte, hogy ezek nem az általuk gyártott szerkezetek közül kerülnek ki. Az a néhány darab volt a ludas, amelyet – még a hazai üzlet létrejötte előtt – import útján szereztek be a partnerek. S milyen jó érzéssel, milyen felszabadultan konstatálhatta most szakemberünk a tévedést! Még az idegen cég hibáinak javításához is örömmel adott segítséget.

Mint aki nagyon nehéz, nagyon kellemetlen helyzetből szabadult – így jellemezte utólag ezt a lelkiállapotot az illető. Az ő „heppiendje” valóban megnyugtató – és nemcsak egy személy, hanem az általa képviselt egész kollektíva szempontjából. S ha meggondoljuk, hogy az általuk gyártott termék minőségéről, tehát hiteléről volt szó, érthető a szorongás is, a megkönnyebbülés is.

Mindennek kapcsán érdemes medítozni arról, vajon gazdasági vezetőink, szakembereink, üzletkötőink hányszor kerülnek ilyenféle szorongatott helyzetbe – negatív előjellel? Amikor nincs megkönnyebbülés, csak a szorító tények vannak, amelyek könyörtelenül rávallanak a szembesítéskor: igen, hibáztatok! Nem volt jó a termelő munka, felültes volt a meo – és így tovább. A tények bizony kiméleteknek, de hát ez már csak okozata a korábbi hibának, vagy hibáknak. Amiknek viszont gazdáik vannak, minden esetben: „lezszer”, kényelmeskedő dolgozók, elnéző vagy hanyag vezetők.

Ahol egy-egy reklámoló, netán minőségi hibák miatt füstbe ment üzlet nyomán levonják a tanulságokat, ahol a felelősségérzet erősödik, ott megteremtődnek a minőségjavítás feltételei. Mondandóm lényege most mégsem az volna, hogyan is változtassunk a minőségi hibákon. Inkább a megelőzésükről kellene beszélnünk, inkább arra a jó érzésre apellálni, amiben a fenti vezetőnek része volt, mikor a gyakorlatban is bizonyosságát látta, közösségük eredményes munkát végzett. Ő egy félreértés miatt mindent felerősítve, hatványozottan érezte át. Van azonban lehetőség arra is, hogy félreértések nélkül hatványozódjon a jó munkát végzők öntudatos öröme. Az a nemes érzés, amiről régi mesterek, öreg szakmunkások vallanak, ami minden tettükben, igyekeztükben, szorgalmukban benne van. Az „amit én kiadok a kezemből!” büszkeséget kellene növelni, erősíteni. Örömeit megízleltetni azokkal is, akik nem tartják lényegesnek, hogy az „adok” és „kapok” szinkronban legyen.

Persze a hitelnek, a megbízhatóságon alapuló megbecsülésnek nemcsak ilyen erkölcsi vonatkozásai vannak. Manapság, mikor a fogyasztóért folytatott verseny új meg új elemekkel gazdagodik, igen lényeges körülmény, hogy a termelő és értékesítő kollektívák tartják-e vagy rontják, megszerzik, fokozzák-e vagy éppenséggel elvesztik hitelüket a másik fél előtt. Hisz korántsem csak erkölcsi elítélés kíséri egy-egy alkalommal a hitelvesztőket, hanem komoly, sőt, súlyos gazdasági konzekvenciák is társulnak hozzá. Hosszú távon, az egészséges fejlődés méginkább ilyen tendenciákat mutat.

A jubileumi verseny egyik népszerű jelszavát érdemes tehát méginkább megfogadni. „Minőséget minden művelni!” A márka nagyobb becsületéhez, s a bőségesebb nyereséghez – a kettő összefüggéseit aligha kell külön hangsúlyoznunk – egyaránt a jobb minőség mutat irányt.

Emberi természetünkben fakad, hogy nem szeretünk csalatkozni. Ez, ha szabad így mondanunk, fogyasztói énünk alapvető tulajdonsága. De az ember nyilván csalódást okozni sem szeret, azt sem szereti, ha csalódnak benne. Hogy ki mennyire nem szereti, s mit tesz azért, hogy ne következze be, ebben sajnos még igen különbözök a felfogások. Bizonyos, hogy azoknak a szorgalmas munkásoknak, lelkes szocialista brigádtagoknak a véleményét érdemes megfogadni, akik – termelési tanácskozásokon, jubileumi versenyvállalások pontjaiban, szakmunkás-tanulókat nevelve – napról napra megfogalmazták: termelői mivoltukban azon kell munkálkodnunk, hogy a fogyasztói elvárásoknak, a gyakorlat, a felhasználás, az idő próbáinak jól megfeleljenek termékeink.

Simai Mihály

Munkásörök továbbképzése

Győri Imre látogatása és tájékoztatója

Tegnap, hétfőn kezdődött meg a munkásörök Csongrád megyei parancsnoksága és a megyében működő egységparancsnokságok tőrzstagjainak több napos továbbképzése Szentesen. A délutáni órákban a továbbképzésen részt vevő munkásör-tőrzstagokat meglátogatta Győri Imre elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a megyei pártbizottság első titkára, s tájékoztatót adott az időszerű bel- és külpolitikai kérdésekről.

A feltett kérdések alapján ismertette a gazdaságirányi-

tás fejlesztésének eddigi tapasztalatait, az ezzel kapcsolatos feladatokat, a Központi Bizottság és a kormány idevonatkozó határozatait és a megyei pártbizottság idej munkatervét, programját. Beszélt Győri Imre elvtárs a népgazdasági

tervek tudományos megalapozottságának jelentőségéről, a szocialista országok együtt-

működésének, nemzetközi kapcsolatainknak fontosságáról. Hangsúlyozta, hogy a célkitűzések realizálásának politikai munkájában a párt fokozottan számít a munkásörök tagjaira.

A megyei pártbizottság első titkárának látogatása és tájékoztatója közvetlen hangulatú beszélgetéssel, eszmecserevel fejeződött be.

KEDD,
1970. FEBRUÁR 17.

DÉLMAGYARORSZÁG 3